Mramory - Bonsai č.3

1.
Vidím polární zář, bledý podzimní šum,
prošel sterilní princ a úsměvy za sklem už slábnou,
projel upjatě kněz, listím protáh' se had,
zůstal biblickej lept, co zejtra do koše shrábnou.
Trochu podivnej zvyk tiše v průchodu stát,
stojí u popelnic a co chvíli začnou se líbat.
Je tam příruční sklad, velkej po lásce hlad,
v ulici lakomý anděl choděj' se potajmu dívat.

R:
Mramory schodů nikdy nevybočí,
u rajskejch plodů lásky neotročí.
Chci taky Tě najít, cesta je střapatá,
ulice tichá, okna má nahatá.
Prsty si hrají a límečky dřou,
lvi jen co se nají, už hladově řvou,
prsty si hrají a límečky dřou,
taková abstraktní scéna...

2.
Prašný po autech pruh, kniha v třetině stran,
pohyb kamenných soch a ze vzkazů vojenský plány,
oschla okvětí zla, lásky musí se smát,
než je roztrhá dav, hoří jak otepy slámy.
Asi je nízkej tlak a ten hebrejskej znak,
barman poplet' mi čas, ručníky do ringu hází.
Nebe rozsvítil blesk, ve mně po Tobě stesk,
zůstal komety chvost a milenci dál, co se schází.

R: ...